

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. Русе, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Г. Д.

при участието на секретаря Мирослав Хр. Минев
като разгледа докладваното от Мария Г. Д. Гражданско дело №
20214520105074 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по искова молба от М. Т. П., 13 г., чрез своята майка и законен представител Г. Т. Г. и от С. П. М., с която са предявени обективно и субективно съединени искове срещу „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, с правно основание чл. 200, ал. 1 от КТ и чл. 86 ЗЗД, както следва:

1/ да бъде осъден „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД да плати на М. Т. П., сумата от 120 000 лв. /след допуснато изменение/ предявена като частичен иск от 150 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ Т.Д.П., настъпила на 06.07.2021 г., в резултат на претърпяна трудова злополука на 01.07.2021 г., ведно с лихва за забава от датата на подаване на исковата молба - 13.09.2021 г. до окончателното плащане на задължението.

2/ да бъде осъден „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД да плати на М. Т. П., сумата от 2300,18 лв./след допуснато изменение/ предявена като частичен иск от 2875,23 лв., представляваща мораторна лихва, начислена върху главницата в размер на 120 000 лв., считано от датата на смъртта на Т.П. - 06.07.2021 г. до датата, преди подаването на исковата молба - 12.09.2021 г.

3/ да бъде осъден „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД да плати на С. П. М., сумата от 100 000 лв./след допуснато изменение/ предявена като частичен иск от 150 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на сина ѝ Т.Д.П., настъпила на 06.07.2021 г., в резултат на претърпяна трудова злополука на 01.07.2021 г., ведно с лихва за забава от датата на подаването на исковата молба - 13.09.2021 г. до окончателното плащане на задължението.

4/ да бъде осъден „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД да плати на С. П. М., сумата от 1916,82 лв. /след допуснато изменение/ предявена като частичен иск от 2875,23 лв., представляваща мораторна лихва, начислена върху главницата в размер на 150 000 лв., считано от датата на смъртта на Т.П. - 06.07.2021 г. до деня, преди подаването на исковата

молба -12.09.2021 г.

На осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК претендират да им бъдат присъдени сторените разноски по настоящото дело.

В исковата молба ищите твърдят, че са наследници /дъщеря и майка/ на Т.Д.П., който е работил в ответното дружество на длъжността „помощник оператор калибровка RM 160“, като на 01.07.2021 г. през време и по повод на извършената работа /рязане на варел с бренер, варелът се взривил/ последният е починал при трудова злополука, установена по надлежния ред. Вследствие на смъртта на посоченото лице ищите претърпели неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от загубата на своя баща и син, с който били в близки отношения, поддържали тесни контакти и чиято загуба не са превъзмогнали и към настоящия момент.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор, с който ответникът прави възражение за недопустимост и неподсъдност на исковете, за които съдът се е произнесъл с определението по чл. 140 от ГПК, като е приел исковете за допустими и родово подсъдни.

В писмения отговор ответникът счита исковете за неоснователни досежно размера на претенциите, навежда доводи за груба небрежност от страна на ищеца, проявил липса на елементарно внимание и старание и пренебрегнал основни правила и правила за безопасност на труда, с което прекъснал причинната връзка между обстоятелствата, за които работодателите отговарят и настъпилата вреда. Твърди, че ищецът е допринесъл в голяма степен за настъпване на вредоносния резултат, като е допуснал груба небрежност и съпричиняване.

Съдът е конституирал като трето лице помагач на страната на ответника „Животозастрахователен институт АД“, които не са депозирали отговор и становище по претенциите.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и приложимия закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от представения по делото /л.32,33/ Трудов договор № 37, сключен на 18.05.2017 г. между „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД и Т.Д.П. се установява, че е назначен на длъжност: „помощник-оператор калибровка“ с място на работа: гр. Русе, база КТМ, на 8-часов работен ден, за неопределено време, със срок за изпитване 6 месеца в полза на работодателя. Основното месечно възнаграждение първоначално е договорено в размер на 460 лв. с допълнителни възнаграждения съгласно вътрешни правила, за придобит трудов стаж и професионален опит за всяка година. Работникът е постъпил на работа на 22.05.2017 г.

Съгласно представената по делото длъжностна характеристика /л.34-36/ за длъжността: „помощник-оператор калибровка“ към „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, същия е към структурно звено „направление стомана“, териториално звено гр. Русе/с. И.о. Длъжността е пряко подчинена на „организатор производство“ и „ръководителя на направление“, както и на разпорежданията на останалите ръководители. Цел на длъжността е да извършва демонтаж и монтаж по калибровачната секция, челюсти на отрезното устройство, зъбни колела по редукторите и извършва настройка на всички размери от номенклатурата на производството. Съгласно чл. 10 от трудовите задачи и задължения, характеризиращи съдържанието на длъжността, работникът трябва да познава вътрешната нормативна уредба на фирмата – инструкциите за безопасна работа, технологична дисциплина, критериите за добро обслужване, процедурите за ефективно осъществяване на дейността и др. Съгласно чл. 11 работникът следва да изпълнява и други конкретно възложени задачи, свързани с длъжността и нуждите на дружеството. Като отговорности на работника са вменени да познава и спазва нормативните актове по здравословните и безопасни условия на труда, да се грижи за здравето и безопасността си при работа, както и

за здравето и безопасността на лицата, пряко засегнати от дейността му. Работникът има право да взема самостоятелни решения в рамките на дадените му правомощия, да прави предложения за подобряване на организацията и ефективността на работата, да изисква и получава информация необходима за изпълнение на задълженията му, да има предоставено работно място в помещение отговарящо на санитарно-хигиенните изисквания, както и оборудване и материали осигуряващи нормални условия за изпълнение на задълженията. За условия на труд и производствена среда работникът има право на работно и униформено облекло и лични предпазни средства, съгласно правилника за вътрешния ред и изискванията за здравословни и безопасни условия на труд.

Съгласно представената по делото /л. 37-41/ работна инструкция за „Експлоатация и безопасна работа на линия за тръби“, в ответното дружество са изградени 9 линии за производство на електрозаварени тръби и профили, които са предназначени за валцоване в студено състояние на стоманени и алуминиеви ленти до отворен контур, който се заварява електроконтактно с помощта на ток с висока честота и последващо калиброване до получаването на окончателен размер и тип профил. Съгласно т. 2.6.8 относно техническата безопасност при работа на линиите за производство на тръби и профили, са записани указания, свързани с правилното обслужване на всички агрегати, уреди и апарати по време на работата на линията от всички работници от бригадите, както и обслужващият персонал, като относно работа при отрезно устройство, е посочено, че при дейности свързани с необходимост от почистване на работната площадка около отрезното устройство от стружки и метален прах, да се използват метални контейнери или варели, предварително подготвени, чрез премахване на едното дъно. За безопасното му отстраняване е изрично указано, да се използва секач от цветни метали (бронз Amprco), като предварително се развие капачката на варела.

Видно от представената по делото /л.42-43/ Програма за провеждане на начален инструктаж по ЗБУТ, ПБ и ОС се провежда индивидуално или групово в деня на постъпване на работа по следните въпроси: „Приложение на трудовото законодателство, здравословни и безопасни условия на труда, пожарна безопасност, транспорт и безопасност на движението, оказване на долекарска помощ при увреждане на здравето, запознаване с района на предприятието“ и се извършва регистрацията на лицата, с които е проведен началния инструктаж, която се съхранява в личното досие на работника.

Съгласно представената по делото /л.44,45/ Програма за провеждане на инструктаж на работното място инструктажа се провежда групово и индивидуално от прекия ръководител или опитен работник, обявен със заповед, като се запознава обучавания с производствените задължения, работното място, правилата за безопасна работа и начините за обслужване на машините, инструментите и приспособленията, които се ползват при работа, безопасното им използване, санитарно-техническите съоръжения и начини за тяхното използване, средствата за индивидуална защита, в това число специално работно облекло, опасните моменти и места в работата, усложненията и повредите, които могат да се появят, причините за тях и мерки за предотвратяването им, места, където има вредни изпарения, газове, прах и др. Инструктажът приключва, когато ръководителя, лично се убеди, че работещият познава правилата за безопасна и здравословна работа.

Съгласно Заповед № 4 от 03.01.2020 г. изд. от Управителя инж. В. М. са определени видовете инструктаж, обхвата на инструктажите, тяхната продължителност и кога се прави извънреден инструктаж. Със Заповед № 07/10.01.2020 г. изд. от Управителя инж. В. М. са определени длъжностните лица, които ще провеждат инструктажите, които да се отразяват в Книга за инструктаж по Приложение № 1 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Посочено е, че лицата които не са инструктирани не се допускат до работното място.

В Приложение № 1 към Вътрешните правила за осигуряване на ЗБУТ в „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД е представен Списък за използваните лични предпазни средства съгласно чл. 17 от Наредба № 3, като в т. 6 за тръбна линия RM 160/170 за длъжността „пом. Оператор“ е предвидено лично предпазно средство-защитни каски. Съгласно представен по делото /л. 189, 190/ личен картон на Т.П. е задраскана позицията с дадена каска 1 бр. от 22.04.2019 г.

Видно от представената по делото /л. 53/ Служебна бележка № 28/22.06.2015 г. на Т.Д.П. е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на 22.06.2015 г. от инж.П. М.а.

Видно от представената Декларация за трудова злополука вх. № 69 от 08.07.2021 г. същата е подадена от Управителя инж. В. М. до ТП на НОИ, като е декларирал, че на 01.07.2021 г. в 12,45 ч. Т.Д.П., на длъжност „Помощник оператор калибровка-RM 160“ на работното му място в гр. Русе, бул. Тутракан № 100, при почистване на работното място и отстраняване дъно на варел нарушил чл. 6, т. 5 от Правилник по безопасност на труда при заваряне и рязане на метали и неправилно използвал газо-кислородна установка за отстраняване на дъно на варел и последвала експлозия, следствие на която получил цялостно изгаряне на тялото и настъпила смърт. Набелязани са като мерки-извънреден инструктаж.

Видно от представеното разпореждане № 69 от 02.08.2021 г. изд. от ТП на НОИ Русе на осн. чл. 60 ал. 1 от КТ декларираната злополука вх. № 69 от 08.07.2021 г. на ТП Русе от осигурителя „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД станала с Т.Д.П., ЕГН ***** на 01.07.2021 г. се приема за трудова злополука по чл. 55 ал. 1 от КСО. При рязане с меден секач /брeнер/ на варел, възниква взрив, който обгаря тялото на Т. П.. Внезапното увреждане здравето на пострадалия е станало през време и във връзка с извършената работа. Разпореждането не е обжалвано и е влязло в сила на 21.08.2021 г. /в 14 дневен срок от получаването му на 06.08.2021 г./.

Видно от представеното удостоверение за наследници на Т.Д.П., след смъртта си на 06.07.2021 г. е оставил за свой наследник по закон ищцата М. Т. П., негова дъщеря. Видно от представеното удостоверение за раждане на М. Т. П., издадено от Община Русе, нейни родители са Г. Т. Г.-майка и Т.Д.П.-баща. Видно от представеното удостоверение за раждане на Т.Д.П. издадено от Община Исперих, негови родители са втората ищца С. П. Д.-майка и Д. П. Д.-баща.

Съгласно Протокол № 16 от 02.08.2021 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката станала на 01.07.2021 г., издаден от ТП на НОИ Русе, се установява начинът на увреждането: на 01.07.2021 г., около 12,45 часа Т.П., при почистване на площадка, докато събира отпадъците във варел, се опитва да отстрани капака с брeнер, вследствие на което се предизвиква взрив. Не са открити допуснати нарушения на нормативни актове и не са съставени актове за нарушения на лица към момента на приключване на протокол 16, разпоредено е да се проведе извънреден инструктаж на всички работници, при разглеждане на мерките за безопасност и оценката на риска на работното място, където е станала злополуката.

Съгласно представената групова застраховка“трудова злополука“с полица № 2020019078, сключена с „Животозастрахователен институт“ АД е покрит риска смърт към датата на събитието, като срока на застраховката е от 17.10.2020 г. до 16.10.2021 г., като за покрития риск „смърт“ застрахователната сума за едно лице е седемкратния размер на brutното годишно трудово възнаграждение на съответния работник. Към застраховката е приложен списък с длъжностите, които са застраховани, като е включена и позицията „помощник оператор калибровка“, с месечна brutна работна заплата 1200 лева, както и списък към застрахователна полица с трите имена и длъжностите на застрахованите, в който под №147 е записан Т.Д.П. с нова длъжност „помощник оператор изправяне“ с месечна

брутна работна заплата 1430 лева. Приложени са Общи условия по застраховка злополука и заболяване.

Съгласно представените писмени доказателства по ДП № 324 от 01.07.2021 г., по описа на второ РУ на ОД на МВР Русе, се установява безспорно, че Т.Д.П. е починал вследствие настъпилите изгаряния и свързаните с тях усложнения по повод настъпилата трудова злополука. От Протокол за извършена проверка на 04.06.2019 г. от Дирекция Инспекция по труда Русе е предписано на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД като работодател да преразгледа извършената оценка на риска за длъжността „Оператор на линия за разкрой“ като ползва данните за злополуката с Т.М.Д., който е получил фрактура под коляното от паднало стоманено руло.

Съгласно Протокол за извършена проверка, за периода 14.10.2020 г. до 20.10.2020 г., по повод нарушение на чл.16, ал.1, т.2 от ЗЗБУТ е предписано на работодателя на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД да планира подходящи мерки за предотвратяване на риска за календарната 2020 г., тъй като утвърдената от работодателя програма била от 2019 г.

Съгласно Протокол за извършена проверка от 02.12.2020 г. на Дирекция Инспекция по труда, с оглед настъпила злополука с работника Ш.З.Ш. е предписано на осн. чл. 404, ал.1, т.1 от КТ работодателят „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД да преразгледа досега извършената оценка на риска за работното място „общ работник“ и да снабди повдигателно съоръжение ел. телфер с предпазно устройство на куката срещу самооткачване на товара и др.

Във връзка с извършена проверка и поставени въпроси от Дирекция Инспекция по труда Русе от 02.07.2021 г., по повод злополуката с Т.Д.П. и дадените писмени обяснения от управителя на ответното дружество се установява, че не е било включено в преките задължения на Т.Д.П. да премахва капациите на варелите, използвани за събиране и изхвърляне на стоманени отпадъци-стружки от тръбната линия. Работодателят сочи, че това е част от дейностите за почистване, задачите по които дейности се разпределят в бригадата от нейния ръководител-в случая Т.Д.П.. Разпореждането Т.Д.П. да подготви варела за изхвърляне на отпадъци е по повод взето решение на оперативка за извършване на профилактика и почистване /Протокол от оперативка от 28.06.2021 г., с констатирано неизпълнение: РМ 160 замърсена емулсия, пълна със стружки шахта и решение да се извърши профилактика на машината. Необходимите инструменти за премахване на дъното на варела, а именно чук и секач не са били зачислявани на Т.Д.П. и неговата бригада. Чукът бил изработен от стоманено тяло и дървена дръжка, а секача от бронзов материал. Преки свидетели нямало, всички били с гръб. Нямало дейности предразполагащи системно използване на кислород. При аварии ползвали специалисти от външни фирми с правоспособност. За отговорник за пожарната безопасност на обекта е определен Т.В. със Заповед №166 от 13.09.2018 г., а лицето Т.Д.П. не притежава документ за правоспособност за работа с кислород, тъй като не било включено в задълженията му. Не е съставен акт за огневи работи, извършвани на 01.07.2021г., корпус 3, тъй като не се налагала такава операция. Не е правена инструкция по безопасност и здравословна работа за премахване дъното на варел с чук и секач, което е споменато в „инструкцията за експлоатация и безопасна работа на линия за тръби“.

Съгласно Протокол за извършена проверка от 01.07.2021г. са констатирани следните нарушения на ответното дружество: работодателят не е създал организация за осигуряване на пожарната безопасност в предприятието по реда на наредба №13-2377 от 2011 г., като е допуснал извършването на огнева работа-отстраняване на дъно на варел с кислород от работника П., въпреки опасността за образуване на експлозивоопасни концентрации на пари и газове. Варела е служил за съхранение на масла и емулсии. С това е нарушен чл.223, във връзка с чл.2 от Наредба №7 от 23.09.1999 г.и във връзка с чл.92, т.4 от Наредба №81213-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на

обектите, като е допуснал извършването на огнева работа от работника П., непритежаващ правоспособност за съответния вид заваряване. Оценката на риска за работното място и длъжността „помощник оператор калибровка“ не е била актуална, тъй като при изготвянето ѝ не са били включени източници на информация, отнасящи се до данни за злополуки с работниците, включително за конкретната злополука с П., което е нарушение на чл.10., ал.1, т.7 от Наредба №5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска. С протокола са дадени съответните предписания на работодателя, на основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ.

Съставен е акт № 18-2100003 за установяване на административни нарушения от 17.09.2021 г., на основание чл.416, ал.1 от КТ на работодателя по повод нарушенията за безопасност на труда и настъпилата в резултат от тях смърт на работника. Издадено е наказателно постановление № 18-2100003 от Дирекция Инспекция по труда на 07.10.2021 г., като е наложена на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.223 от КТ, във връзка с чл.2 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване, във връзка с чл.82, т.4, от Наредба №8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. С решение №379 от 14.04.2022 г. по АНД № 2338 от 2021 г. на РРС 7 н.с. е потвърдено наказателно постановление № 18-2100003 от Дирекция Инспекция по труда на 07.10.2021 г., срещу „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД.

Съставен е акт №18-2100004 за установяване на административно нарушение от 17.09.2021 г., издадено от Дирекция Инспекция по труда на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД за нарушаване на пожарната безопасност на предприятието, като е допуснал извършването на огнева работа от работника Т.Д.П., непритежаващ правоспособност за съответния вид заваряване, вследствие на което работникът е починал. Издадено е наказателно постановление №18-2100004 от 07.10.2021 г. от Дирекция Инспекция по труда, като на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.223 от КТ, във връзка с чл.2 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване, във връзка с чл.82, т.4, от Наредба №8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. С решение №180 от 21.02.2022 г. по АНД №2339 от 2021 г. на РРС 1н.с. е потвърдено наказателно постановление №18-2100004 от 07.10.2021 г. на Дирекция Инспекция по труда срещу „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД.

По делото не е спорно, че смъртта на Т.Д.П. е настъпила в резултат на несъвместимите с живота телесни увреждания, причинени от злополуката.

Съгласно приетата по делото съдебно-техническа експертиза на вещото лице Н. Н., причината за настъпване на произшествието е остатъчно съдържание във процесния варел на наситени пари и газове от петролни продукти-масла и емулсии. Вследствие на рязане с газова горелка на капака от процесния варел, без да е развита капачката на варела се получава висока температура, като бурно се образува висока концентрация на взривоопасни наситени пари и газове, които са се взривили, в резултат на което Т.Д.П. е получил множество изгаряния.

Механизмът на настъпване на произшествието описан от вещото лице е следния: на 01.07.2021 г. група работници от „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД, в т.ч. и пострадалият са изпълнявали поставена от ръководството задача за почистване на работната площадка около технологична линия за производство на електрозаварени тръби. За целта Т.Д.П. започва да реже дъното на варел за събиране на технологични отпадъци. По предписание в Инструкция за експлоатация и безопасна работа на линия за тръби, тази операция се извършва с метален чук и бронзов секач, след като се развие капачката, тъй като варелите са съдържали

петролни продукти-масла и емулсии с производствено предназначение и съществува опасност от взривяване. Вследствие на високата дневна температура към датата на произшествието, във варела вероятно вече е имало изпарени въглеводороди, като след рязането с газова горелка се развива много висока температура, ускорява се изпаряването на въглеводороди, като започва интензивно образуване на взривоопасни наситени пари и газове с много висока концентрация. При газовото рязане има високо съдържание на кислород, като вследствие на открито газо-пламъчно рязане, наситените пари се взривяват от контакт с пламъка от горелката. Получава се химически взрив, вследствие на верижна реакция, който се отличава от горенето по това, че процеса на отделяне на енергия протича много бурно и се образува взривна вълна, която отхвърля варела нагоре. При падането си той попада върху тялото на работника, съчетано с интензивно горене на дрехите на работника и остатъци от съдържанието на варела. По този начин първо се запалват дрехите на П., след което се получават множество изгаряния по цялото тяло на работника, което е причина за неговата смърт. От приложените по делото документи, вещото лице установява, че Т.П. няма квалификация за работа с кислороден - рязане и заваряване на метали, като независимо от това той предприел работа с това съоръжение, в нарушение на Инstrukция за експлоатация и безопасна работа на линия за тръби на 08.01.2018 г. по ISO 9001:2015. Според вещото лице злополуката на 01.07.2022 г. в „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД с Т.П. е можело да бъде избегната при отстраняване на следните пропуски и нарушения: въпреки че не е включено в преките задължения на П. изпълнението на процесната техническа операция, той извършва газопламъчно рязане с горелка; П. няма документ за правоспособност при работа с кислороден и не е допустимо да извършва описаната техническа операция по този начин; няма изготвен Акт за огневи работи на 01.07.2021 г.; не е изготвена Инstrukция за безопасна работа при газово заваряване и рязане, във връзка с чл. 166 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. При използването на метален чука с дървена дръжка и бронзов секач, при отделянето на капак от метален варел за съхраняване на петролни продукти, не е възможно взривяване на процесния варел. Вещото лице установява от видеозаписа, че Т.П. започва рязане на капака на варела с газова горелка, като от началото на рязане до момента на взривяване изминават около шест секунди, което показва, че концентрацията на наситени пари и газове във варела предварително е била висока, вследствие на високите дневни температури.

От събраните по делото гласни доказателства на свидетеля П.В. П. се установява че е брат на починалия Т.П., като споделя, че племенницата му М. се разстроила много от смъртта на баща си и до ден днешен останала затворена в себе си и много трудна за комуникация. Брат му бил много близък с дъщеря си. Тя разчитала изцяло на него, той я подпомагал финансово, ходили заедно на море, на почивки, на разходки, събирали се по празниците, въпреки че той бил разделен с майка ѝ. След смъртта му тя станала несигурна, не знаела какво да кандидатства, липсвала ѝ неговата опора, станала неуверена, ходила често на гробищата, спряла да контактува с приятелките си. Свидетелят споделя, че майка му била по-близка с брат му приживе, отколкото с него самия и се променила много след смъртта му, станала по-затворена, не било същото както преди, тя разчитала много на брат му, той бил добре финансово, помагал им, когато са болни, а също и в градината. И тя спряла да контактува с приятелките си. След като Г. се разделила с Т., нямала друг мъж до себе си и сега нямало кой да я подкрепя при отглеждането на дъщеря им М.. Майка му С., М. и Г. ходили в болницата да се интересуват за състоянието на брат му от 01.07.21 г., докато починал. Свидетелят също е ходил и са организирани кампании за събиране на кръв, като останали до последно при него.

От показанията на разпитания свидетел Ж. В. Р. се установява, че е работил към 01.07.2021 г. в ответното дружество, в корпус 3, където бил с двама колеги- Д. и И. П.. В момента, в който чул гръм зад гърба си, се обърнал и видял как варела достига височина и

се връща, като удря оператора. Той се изправил, но течността от варела е заляла периметъра и от искрата се прехвърлило и по него, видял как направил няколко крачки и буквално се възпламенил пред очите им. Свидетелят веднага се затичал срещу него и всички се втурнали към пожарогасителите, девет от които охраната доставила същия ден, за да гасят пожара. Свидетелят знае, че Т. е отварял варел и по принцип отварянето му трябва да стане според работна инструкция. Инструкцията била, че трябва да се отваря с чук и секач, но не е виждал конкретни места в цеха, където да има чук и секач, затворени и рамкирани специално за тази цел. Отваряли варелите посредством кислород, който седял в цеха. Освен лицето, което отворило варела, на длъжност оператор, ги отварял и заварчика като помощник оператор. Свидетелят заявява, че не е виждал с чук и секач да се отварят варели. Тези варели се докарвали от човек, който работи на мотокара. Не знае кой ги проверява, но знае, че варела преди да се обреже, трябва да му се отвори капачката, да се измие с вода и да се остави да изсъхне. Кислородна /бренера/ стоял в халето постоянно, а когато имали нужда от по-малък или по-голям размер на тръбата, тогава го използвали. Докато е бил на работа в ответното дружество, свидетеля не е бил инструктиран как се режат варелите.

От показанията на разпитания свидетел С. Т. С. се установява, че в момента работи в ответното дружество, помни инцидента, настъпил с Т. около час след обедната почивка. Той искал да отстрани капачите на два, три варела, пробвал със секач, но му било трудно, не успял и затова взел кислородна. Свидетелят видял как варела хвърчи, след като гръмнал и се провикнал на Т. да бяга оттам, да се дръпне. Той направил две-три крачки максимум, спрял се на едно място и се свил, а варела паднал директно върху него, като го обляло съдържанието му и той се запалил и тръгнал да бяга. Свидетелят взел пожарогасител и с него тръгнал и го угасил, после тръгнали да гасят огъня, тъй като се разразил пожар за секунди. Заявява че работи в цеха от 2013 г. и тези варели ги използват за периодично почистване на машината от метален прах и стружки, заварил по този начин да се отварят варелите, откакто е постъпил, от 2013 г., с кислород. Той и Т. отстранявали капачите с кислород, имали инструктаж как се отстранявали капачите, мъчили са се и със секач, но е по-трудно и затова ползват кислород. Постоянно секача се изтъпява и трябва да се точи и отстраняването на един капак отнема половин час приблизително. Махали капаци на около 10-15 варела дневно. Стоманена ножовка и чук имало на няколко места до машините. Имало е секач до операторското място. Не са ги инструктирали как се работи с чук и секач, не са им правили демонстрация как се отварят варелите. В деня на инцидента свидетелят лично заварил голяма гайка на секача, който бил направен от механична ножовка, за да има по-голяма площ, като се удари с чука. По принцип варелите трябва да ги проверява, който ще маха капача, имали практика и да ги приплакват преди да ги режат.

От показанията на разпитания свидетел И. С. П. се установява, че към 01.07.2021 г. работел в ответното дружество. След случая с Т. се махнал оттам. Той рязал с кислород един варел, който избухнал, вдигнал се във въздуха и паднал върху него, залял го с течност, която го запалила и той започнал да бяга из целия цех. Свидетелят започнал да го гони и да му маха дрехите, нямал под ръка пожарогасител, защото всичко станало за един миг. После С. извадил един пожарогасител и го изгасил. Тези варели били от някакъв пункт и не били от тези, с които фирмата работи. Във варелите, с които фирмата работи имало нещо като вода, разтвор, който минава през тръбите, докато ги произвеждат. В конкретния случай варелите ги взели от някакъв пункт и много тежали. Свидетелят ги местил с кран и С. започнал да реже единия варел и като направил дупка, капача му изпукал и се надул, свидетелят му казал да остави варела и да не се занимава с него, но Т. отишъл там да го види и след това се чул огромен взрив. Това нещо гръмнало в очите на Т. и той нищо не виждал и само се въртял на едно място. Едната му устна била изгоряла. През цялата година, докато работел свидетеля, все с кислород се режели варелите, те били други, тези от фирмата, които обичайно им носели. Заявява, че после разбрал че има заповед, че не може с кислород да се реже, а с чук и секач да се отваря, но всеки ден се режело с кислород. Заявява, че шефовете им знаели и ги

виждали на камерите, но никога не са ги глобявали затова, че режат с кислород, също никога не са ги инструктирали как трябва да се отварят варелите. С чук и секач никога не е виждал да се отваря варел и в халето не е виждал да седи чук и секач. С. с кислородна се опитал да отвори варела и първата дупка като направил, капачката изпъкнала и варела бил готов да избухне, но Т. не го видял това. След като се чул взрива, Т. извикал „очите ми“, като го изгасили, цялата му кожа била изгоряла и падала от него. Качили го в един бус и го закарвали в трета поликлиника. На варелите винаги махали капачките и предполага, че Т. я е махнал. Той бил много добър в работата си и никога не е правил нещата отгоре, отгоре. Заявява че свидетеля Т. Т., който му бил началник със сигурност многократно го е виждал да отваря контейнери с кислород и бил пряк ръководител на пострадалия.

От показанията на разпитания свидетел Т. А. Т. се установява, че в момента работи в ответното дружество като началник ОТК. В началото на 2021 г. бил на длъжност Инженер качество. Два дни преди инцидента се е взело решение за почистване на линията и той го свел до знанието на бригадира Т.П.. Варелите се вземали от външен склад, бригадата си ги пренасяла, отстранявала капачките и в тях поставяли отпадъците. По инструкция капачката се отстранявала като първо се развивала капачката и след това с чук и секач се отварял. Заявява, че ги информирал как трябва да се направи и работниците били запознати с инструкцията, но пострадалия промърнкар, че много трудно става така. Свидетелят твърди че не е виждал да се отстраняват капачките с кислород и не наблюдавал камерите, случвало се е да ги пуска. Не знаел откъде са взети тези варели, но по принцип в тях имало масла и емулсии, които се ползват за обслужване на машините и в самия производствен процес. Кислородна се ползвал основно по време на ремонти, работил в ЕМЦ от 2013 г. Няма спомен да са отваряли варели с кислород, правил обходи по един път на ден, за да гледа суровината, тръбата и качеството. Кислородна го виждал в цеха, срещу табелата 160, а чук и секач не е виждал, макар, че е инженер по качество, просто казвал за инструкцията, но не бил виждал как става махането на капачките. Единият от хората, които провеждали инструктажите бил той, като инженер по качеството на тръбите.

От показанията на разпитания по делото свидетел И. П. И. се установява, че работи в ответното дружество като механик, заявява, че при него са идвали работници да вземат чук и секач за изрязването на варелите и те се съхранявали в неговата работилница. Чукове имали много, а секачите били 2-3 може би. Виждал по време на профилактика да се отварят варели с чук и секач, както и виждал да ги отварят с кислород. Колегата, който починал бил добър майстор и като професионалист и като човек в отношенията си с колегите. В деня на злополуката не знаел кои работници били на смяна. В дружеството работил от 1985 г., не им бил провеждан нарочен инструктаж как се отварят варелите. Виждал, че отварят с кислород варелите, но не им правел забележка. Той не бил началник. В инструктажите, които им провеждали влизало всичко-за подемна безопасност, за електробезопасност и други.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

По исковете с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ за неимуществените вреди.

Съгласно чл. 200, ал. 1 КТ за вредите от трудова злополука, които са причинили временна неработоспособност, трайна неработоспособност над 50 % или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено, независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им, като дължи обезщетение за неимуществени вреди.

Предвид това, правопораждащите претендираното право елементи на фактическия състав на вземане за неимуществени вреди са: 1/ наличие на трудово правоотношение между страните по делото, 2/ трудова злополука, претърпяна от работника или служителя в периода на трудовото правоотношение, като увреждането да е настъпило: при или по повод на изпълнение на възложената от работодателя работа; при изпълнение на каквато и да е

работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя; по време на почивка, прекарана в предприятието; 3/ настъпване на вреда – неимуществена, изразяваща се в болки и страдания от травматичното увреждане; 4/ причинна връзка между трудовата злополука и вредата.

Като безспорни са отделени с доклада по чл. 146 от ГПК обстоятелствата, че между страните е съществувало трудово правоотношение към сочената дата на трудовата злополука; настъпването на трудова злополука на работника, призната по административен ред за такава, вследствие на която са настъпили сочените от ищеца травматични увреждания.

В тежест на ищеца е да докаже настъпилите вреди, както и всички обстоятелства от значение за определяне на размера на обезщетението по справедливост.

Ответникът твърди, че не дължи обезщетение изобщо, тъй като травматичните увреждания са настъпили изцяло по вина на ответника. С оглед разпоредбата на чл. 201, ал. 1 КТ, че работодателят не отговаря единствено при умишлена увреда от страна на самия пострадад, то в тежест на ответника е да докаже, че ищецът е причинил уврежданията на себе си умишлено. За обстоятелството относно умишленото /а не при груба небрежност/ увреждане от страна на самия ищец ответникът не сочи доказателства. С оглед на това възражение, въведено от ответника и на основание чл. 201, ал. 2 КТ, в тежест на последния е да докаже съпричиняване от страна на ищеца на вредоносния резултат.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира, че искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е основателен по следните съображения:

Безспорно по делото е, че към 01.07.2021 г. страните са били обвързани от трудово правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „помощник оператор калибровка RM 160“ при ответника.

На 08.07.2021 г. работодателят, на основание чл. 55, ал. 1 КСО е подал декларация за трудова злополука, в резултат на което е извършено разследване на декларираната злополука и на основание чл. 60, ал. 1 КСО е издадено разпореждане от 02.08.2021 г., с което настъпилото увреждане е признато за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 КСО – злополуката е станала през време и по повод на извършваната работа – при рязане с меден секач /бренер/ на варел, възниква взрив, който обгаря тялото на Т. П.. Разпореждането не е обжалвано и е влязло в сила на 21.08.2021 г. /в 14 дневен срок от получаването му на 06.08.2021 г./.

Разпореждането по чл. 60, ал. 1 КСО има характер на индивидуален административен акт и подлежи на обжалване от заинтересованите лица, сред които са и страните по делото /пострадало лице и осигурител/. Доколкото няма данни и не се твърди разпореждането по чл. 60, ал. 1 КСО да е било обжалвано, същото е влязло в сила, следователно гражданският съд е длъжен да приеме /поради забраната да ревизира законосъобразността му съгласно чл. 17, ал. 2, изр. 2 ГПК/, че е настъпило увреждане по описания в разпореждането начин и че същото съставлява трудова злополука.

По делото не е спорно, че смъртта на Т.Д.П. е настъпила в резултат на несъвместимите с живота телесни увреждания, причинени от злополуката.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че във връзка с получените от злополуката травматични увреждания и последвала смърт, ищите, като негови майка и дъщеря са претърпели душевни болки и страдания, изпитали са дълбока скръб от загубата му и продължават да изпитват тъга и неудобства от липсата му, съставляващи неимуществени вреди, подлежащи на обезвреда по реда на чл. 200 КТ. В тази връзка съдът намира за необходимо да посочи, че кредитира показанията на свидетеля П.В. П., макар да е лице, попадащо в очертания в разпоредбата на чл. 172 ГПК роднински кръг, съответно

законодателят да изисква същите да бъдат преценявани внимателно и задълбочено с оглед възможната заинтересованост на свидетеля, като брат на починалия. Съдът намира, че показанията на този свидетел са последователни, логични, житейски правдиви и изразяват неговите лични възприятия и впечатления от периода непосредствено след настъпване на инцидента до настоящия момент. За претърпените от едно лице неимуществени вреди най-непосредствени и първични впечатления добиват именно неговите близки, които се стремят да полагат грижи за него. В случая свидетелят и ищите заедно са търсили кръв и са приели загубата изключително тежко, защото е била внезапна. Получената травма за ищите, които са били изключително близки с пострадалия не е могла да се преодолее и преживее независимо от времето, тъй като е оставила завинаги майката без син, а детето на 13 години без баща. Свидателят изнася данни и за моралната и финансова подкрепа, която пострадалият е оказвал на своите близки майка и дъщеря, за техните затруднения, на които пострадалия винаги е помагал, а за напред няма да имат неговата помощ и подкрепа. Разказва за мъката им от посещенията на гробищата, вместо от предишните разходки и почивки на море. И двете ищици се затворили в себе си, ограничили си контактите и не се чувстват добре, след смъртта на техния обичан син и баща.

Именно поради това, съпоставяйки показанията на този свидетел с останалите доказателства по делото, съдът намира, че следва да даде им вяра. В допълнение относно интензитета и продължителността на негативните преживявания на ищите се установи, че мъката и страданията им продължават и до днес, като ще остане травма завинаги от настъпилата ранна смърт на 37 годишния Т.П., в разцвета на силите му, здрав, жизнен и работоспособен. Според свидетелите П., П. и И. той бил изключително работлив, уважаван от колегите си професионалист, отговорен родител и всеотдаен син, грижещ се за близките си, което прави загубата му изключително тежка за близките му.

От гореизложеното следва, че са се осъществили фактите, включени във фактическия състав и обуславящи възникването на съдебно предявеното от ищеца вземане за обезщетение за неимуществени вреди, а именно – налице са претърпени болки и страдания в резултат от травматично увреждане, настъпило при действието на трудов договор, сключен с ответника, и признато по надлежния ред за трудова злополука.

Спорен по делото е въпросът налице ли е основание за намаляване на отговорността на работодателя с оглед поведението на ищеца във връзка с настъпване на събитието.

Съдът намира, че е налице основание за прилагане в конкретния случай на разпоредбата на чл. 201, ал. 2 КТ – намаляване на отговорността на работодателя поради съпричиняване на вредата при условията на проявена от пострадалия груба небрежност. Съображенията за това са следните:

В трайната съдебна практика на ВКС се приема, че груба небрежност при трудова злополука е налице, когато пострадалият е предвиждал настъпването на неблагоприятните последици, но се е надявал, че няма да настъпят или че ще ги предотврати. Приема се, че грубата небрежност е тежко нарушаване на дължимата грижа при положение, че пострадалият е могъл да я съблюдава в конкретната обстановка, като е проявено поведение, което един обикновен човек, поставен в същата обстановка, не би могъл да го допусне. Именно поради факта, че пострадалият участва в увреждането, това му поведение следва да бъде отчетено при определяне на дължимото обезщетение, тъй като колкото повече едно лице е допринесло за настъпване на вредата, толкова по-голямо следва да е неговото участие в обезщетяването.

В случая безспорно бе установено от вещото лице и събраните писмени и гласни доказателства, че пострадалият се е намирал на работния обект, без предпазна каска и предпазни очила, като е изпълнявал поставена от ръководството задача за почистване на работната площадка около технологична линия за производство на електрозаварени тръби, при което започнал да реже дъното на варел за събиране на технологични отпадъци без да

развие капачката и да използва метален чук и бронзов секач, в нарушение на Инstrukция за експлоатация и безопасна работа на линия за тръби, при което варела се е взривил наранил очите му, паднал върху него и го изгорил.

Както се установява от представената по делото Служебна бележка № 28/22.06.2015 г. на Т.Д.П. е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на 22.06.2015 г. от инж.П. М.а.

Установи се по делото, че на обекта е имало чукове, като секачите били 2-3 /св. И./ и се съхранявали в работилницата на механика. Отварянето на варелите с тях било много бавно и трудоемко, а и постоянно секача се изтъпявал и трябвало да се точи /св. С./. Секача, който използвали бил направен от механична ножовка и нямал достатъчно площ, за да се удари с чука, за което св. С. му заварил една гайка, за да не се притеснява да си удари ръката. Работниците имали практика и да плакнат с вода варелите, но в случая пострадалият не е отворил капачката на варела, както и не е използвал чук и секач, а без да има правоспособност за оксижен е предприел работата с него, при което варела се е взривил. Тъй като не е носил предпазни очила и дрехи, получил нараняване на очите и не е могъл да види и избегне удара от падащия върху него варел, който го възпламенил. Няма данни да е носил и предпазна каска и не ясно дали му е зачислена такава, тъй като в представения списък е задраскана.

Действително по делото се изясни, че времето в конкретния ден е било горещо, отстраняването на капачките с чук и секач трудоемко и бавно, което обстоятелство обаче не се явява извинително с оглед високорисковата дейност, която работниците са осъществявали, като тук съдът отчита богатия професионален опит на ищеца в тази сфера, за което свидетелства в показанията си св. П., който е заявил, че „той беше много добър в работата си и никога не е правил нещата отгоре-отгоре, а и много години работи там“. Извършването на възложените му от работодателя дейности без да ползва предвидените за това инструменти чук и секач и без да спазва дадените инструкции да развие капачката в случая съставлява поведение на пострадалия, което изразява липса на елементарно старание и внимание, пренебрегване на основни правила за безопасност на труда. Ищецът съзнателно е пренебрегнал основни правила на работата в сферата на производството на тръбни изделия като високорискова дейност, представляваща източник на повишена опасност, при това без да положи за себе си най-елементарната грижа. В тази връзка съдът намира, че на ищеца следва да е било известно задължението му, вменено му по силата на нормата на чл. 33 ЗЗБУТ, че всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, в съответствие с квалификацията и дадените му от работодателя инструкции, което изискване в случая е пренебрегнато.

Тук следва да се подчертае, че превенцията на риска от трудова злополука при работа, представляваща източник на повишена опасност, каквато дейността по производство на тръбни изделия безспорно е, съставлява отговорност и на двете страни по трудовото правоотношение, но ролята на работодателя е водеща. Надлежното обезопасяване на работните места и условията на труд е задължение в тежест на работодателя и включва система от мерки, само част от които се свеждат до установяването на конкретни правила за безопасност, прилагани пряко от изложените на риска негови работници и служители, след инструктаж. Видът и броят на останалите мерки, които е трябвало работодателят да предприеме, за да осигури безопасни условия на труд, е в зависимост от действащата подзаконова нормативна уредба, естеството на работата и свързания с нея производствен риск. Делът на тези мерки и значението им за превенцията на риска не изключва прилагането на чл. 201, ал. 2 КТ, ако работникът грубо е нарушил правилата за безопасност, но наред с другите обстоятелства е от значение за степента, в която се намалява обезщетението при трудова злополука. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване поради допуснатата груба небрежност.

При тази небрежност, изразила се в липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни правила за безопасност от пострадалия, съпричиняването също има своите степени, които в съответствие с обективното съотношение на допринасянето за трудовата злополука с оглед на всички конкретни факти и обстоятелства са критериите за намаляване на обезщетението. В този смисъл са решение № 348 от 11.10.2011 г. по гр. дело № 387/2010 г., ВКС, IV г. о. и решение № 291/2012 г. по гр. д № 951/2011 г. IV г. о. и др. Колкото повече едно лице е допринесло за настъпване на вредата, толкова по-голямо трябва да е неговото участие в нейното обезщетяване, както е изтъкнато в решение № 79 от 27.02.2012 г. по гр. д. № 673/2011 г. на IV г. о. на ВКС. Когато работодателят не е обезпечил конкретния работен процес с всички възможни и необходими мерки за обезопасяване, а е разчитал главно на инструкции и механизми, зависещи единствено от дисциплината, самоконтрола, уменията и опита на работника степента на съпричиняване от пострадалия следва да се намали. Когато според действащ регламент за гарантиране безопасността на конкретен работен процес е съществувал избор на възможности, оптималното им съчетаване е в тежест на работодателя. Когато работодателят е могъл да предприеме съответни мерки за техническо обезопасяване на работното оборудване, които да избегнат конкретен риск, но вместо това ги е компенсирал с организационни такива, възложени в тежест основно на лицата, изложени на риска, във всеки конкретен случай това е от значение за степента на неговата отговорност при допусната от пострадалия груба небрежност, изразила се в явно пренебрегване на правилата, отнасящи се пряко до работата му. В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установи, че работодателят не само е допуснал до работа пострадалия без документ за правоспособност при работа с кислород да извършва описаната техническа операция по този начин и въпреки че не е включено в преките задължения на П. изпълнението на процесната техническа операция, работодателят допуска извършване газопламъчно рязане с горелка, а няма изготвен Акт за огневи работи на 01.07.2021 г., както и не е изготвена Инструкция за безопасна работа при газово заваряване и рязане, във връзка с чл. 166 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

Не без значение в конкретния случай е обстоятелството, както свидетелят П. сочи в показанията си, че началник цеха св. Т. не се е намирал при работниците на обекта, т.е. не е наблюдавал непосредствено работата им, Т. със сигурност многократно е виждал П. да отваря контейнери с кислород и бил пряк ръководител на пострадалия, но не е глобяван никой. Самият св. Т. заявява, че „пускал камерата много рядко“, бил „минавал отгоре с бригадира и разговарял с него“, „правил обходи по един път на ден“, той бил единият хората, които провеждат инструктажите, но чук и секач не бил виждал, съответно не е осъществил ефективно контролните си функции относно качеството на работата.

От представения към Вътрешните правила за осигуряване на ЗБУТ в „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД Списък за използваните лични предпазни средства съгласно чл. 17 от Наредба № 3, в т. 6 за тръбна линия RM 160/170 за длъжността „пом. Оператор“ е предвидено лично предпазно средство-защитни каски, но в представения личен картон на Т.П. е задраскана позицията с дадена каска 1 бр. от 22.04.2019 г., при което съда приема, че към датата на инцидента на пострадалия не е било осигурено нужното предпазно средство – защитна каска.

Работодаателят не е осигурил нужният надзор за безопасност на работата и нужните инструменти, като видно от показанията на св. П. „шефовете знаели и ги виждали на камерите, но никога не са ги глобявали затова, че режат с кислород, също никога не са ги инструктирали как трябва да се отварят варелите. С чук и секач никога не е виждал да се отваря варел и в халето не е виждал да седи чук и секач.“ Дори да е имало 2-3 секача /св. И./, то се установи, че те се изтъпявали бързо, не е осигурено да се подменят или наточват. Не се установи от събраните по делото доказателства работодателят да е осигурил и нужното

качество секачи от цветни метали (бронз Амрсо), каквито би трябвало да се ползват. Според св. С. „по този начин се отварят варелите, откакто е постъпил, от 2013 г., с кислород.“ Съдът кредитира показанията на св. Р., П. и С., че варелите са се отваряли с кислород, въпреки инструкциите, без никакъв контрол от ръководството, като действително няма доказателства за наложени санкции за неизпълнение на изготвените инструкции за безопасност. Св. Р. заявява, че „докато е бил на работа в ответното дружество, не е бил инструктиран как се режат варелите. Инструкцията била, че трябва да се отваря с чук и секач, но не е виждал конкретни места в цеха, където да има чук и секач, затворени и рамкирани специално за тази цел. Отваряли варелите посредством кислород, който седял в цеха.“ Не са инструктирани работниците нито изрично, как да извършват отваряне на варели с чук и секач, нито периодично, като видно от представената служебна бележка № 28/22.06.2015 г. единствения инструктаж на пострадалия е бил две години преди постъпването му на работа по този трудов договор № 37 от 18.05.2017 г. и шест години преди инцидента от 01.07.2021 г.

Именно по повод нарушенията за безопасност на труда и настъпилата в резултат от тях смърт на работника на ответното дружество е съставен акт № 18-2100003 за установяване на административни нарушения от 17.09.2021 г., на основание чл.416, ал.1 от КТ. Издадено е наказателно постановление № 18-2100003 от Дирекция Инспекция по труда на 07.10.2021 г., като е наложена на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.223 от КТ, във връзка с чл.2 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване, във връзка с чл.82, т.4, от Наредба №8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.

Съставен е и акт №18-2100004 за установяване на административно нарушение от 17.09.2021 г., издадено от Дирекция Инспекция по труда на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД за нарушаване на пожарната безопасност на предприятието, като е допуснал извършването на огнева работа от работника Т.Д.П., непритежаващ правоспособност за съответния вид заваряване, вследствие на което работникът е починал. Издадено е наказателно постановление №18-2100004 от 07.10.2021 г. от Дирекция Инспекция по труда, като на „ЕМЦ Дистрибушън“ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.223 от КТ, във връзка с чл.2 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване, във връзка с чл.82, т.4, от Наредба №8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.

Установи се по делото, че не е било включено в преките задължения на Т.Д.П. да премахва капациите на варелите, използвани за събиране и изхвърляне на стоманени отпадъци-стружки от тръбната линия. Необходимите инструменти за премахване на дъното на варела, а именно чук и секач не са били зачислявани на Т.Д.П. и неговата бригада.

Ето защо съдът намира, че за настъпване на вредоносния резултат в по-голяма степен е допринесло пренебрегването на съществуващия риск от страна на работодателя, който вместо да обезпечи със съответните инструменти и предпазни средства работната площадка и да осигури поне толкова на брой секачи, колкото са работниците на съответния обект, а също и да обезпечи ефективен надзор от страна на ръководителя на цеха, като компенсация на липсващата превенция е разчитал на съзнанието на работниците за спазване на дадените предписания и забрани при работа, макар същите формално да са инструктирани и запознати с тях. Също така отговорност на работодателя за живота, здравето и безопасността на наетите от него работници предполага предприемане на ефективни мерки за придобиване на правоспособност за работа с кислород, на работниците, които го ползват, снабдяване с ЛПС и полагане на необходимата грижа тези предпазни средства да бъдат ползвани от

работниците с оглед осигуряване на техния физически интегритет, респективно минимизиране на уврежданията в случай на инцидент. Оценката на риска за работното място и длъжността „помощник оператор калибровка“ не е била актуална, тъй като при изготвянето ѝ не са били включени източници на информация, отнасящи се до данни за злополуки с работниците, включително за конкретната злополука с П., което е нарушение на чл.10., ал.1, т.7 от Наредба №5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска. С протокола от 01.07.2021 г. са дадени съответните предписания на работодателя, на основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че съпричиняването от страна на пострадалия за получените от същия травматични увреждания следва да намери процентното си изражение в размер от 30 пункта.

Следващият спорен въпрос по делото е какъв е справедливият размер за обезщетяване на претърпените от ищца болки и страдания. За отговора му съдът съобразява следното:

От внезапната смърт на Т.Д.П., настъпила в резултат на несъвместимите с живота телесни увреждания, причинени от злополуката се установява, че ищите, като негови майка и дъщеря са претърпели значителни по мащаба и дълбочината си травматични увреждания от преживяния стрес и болка от загубата на своя близък баща и син. Съдът взе предвид, че същественото нарушаване на емоционалното равновесие от преживяната травма са причинили на ищите значителни по продължителност и интензитет душевни болки и страдания, безкрайна мъка и тъга, затруднения и неудобства в ежедневието, липса на финансова и морална подкрепа, периодични посещения на гробището, промяна в ритъма на живот, които са изживяни от датата на злополуката и които предвид невъзвратимата загуба ще останат и за в бъдеще време.

При тези факти съдът намира, че справедливият размер на обезщетението за претърпените от ищите М. и С. във връзка с процесния инцидент неимуществени вреди е сумата от по 150 000 лв. на всяка една от тях. Така определеният размер на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде редуциран с 30 % частта, съответстваща на определения принос на пострадалия за настъпване на увреждането, а именно с по 45 000 лв. за всяка една от двете ищци.

С оглед събраните по делото доказателства и направените от съда правни изводи предявеният иск за неимуществени вреди следва да се уважи за М. за сумата от 105 000 лв., като остатъка до частично предявения размер от 120 000 от общо 150 000 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен, а за С. следва да се уважи за сумата 100 000 лв., в какъвто размер е предявена частично претенцията от общо 150 000 лв.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Трудовата злополука е увреждане, за обезвредата на което отговаря работодателят. Върху паричното обезщетение за неимуществени вреди се дължи лихва за забава, чийто начален момент е денят на увреждането /арг. от чл. 84, ал. 3 ЗЗД относно момента на изпадане в забава при деликт, приложим в случаите на чл. 200 КТ, предвид липсата на специална разпоредба/. Поради изложеното, искът за заплащане на законната лихва за забава върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди, считано от датата на увреждането /01.07.2021 г./ до окончателното плащане, се явява основателен и следва да бъде уважен, така както е претендиран от датата на смъртта 06.07.2021 г.

По разноските:

Предвид изхода от спора и двете страни имат право да претендират присъждането на разноски съобразно съотношението на предявената и уважена, респективно отхвърлена част на исковите.

Ищите не са представили доказателства за сторени по настоящото производството

разноски. Същите са процесуално представлявани от Адвокатско дружество „Д. и Х.“ при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА с оглед затрудненото им материално положение. По делото е представен списък по чл. 80 ГПК, съгласно който претендират 40 лв. държавна такса в производство по обезпечение и адвокатско възнаграждение, което молят съдът да определи. Съобразно изхода от спора и доколкото ищците не са извършили разноски в производството, тъй като не са заплатили възнаграждение на процесуалните си представители, то съдът намира, че сумата в размер на по 2790 лв., за всяка от тях или 5580 лв. общо, представляваща дължимо за процесуалното представителство възнаграждение за един адвокат на двете ищци, съразмерно с уважената част от исковете за настоящото производство и производството по обезпечение на исковете, следва да бъде присъдена в полза на Адвокатско дружество „Д. и Х.“, представлявано от адв. Г. Б. Х., като бъде възложена в тежест на ответното дружество. Следва да се уважи искането за присъждане на сумата 40 лв. държавна такса в производството по обезпечение на исковете, която следва да се присъди съразмерно с уважената част или за 37 лв.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право да претендира разноски за производството, за които е представил списък по чл. 80 от ГПК, като е заплатил 6000 лв. адвокатско възнаграждение и 300 лв. възнаграждение за вещо лице, от които съразмерно с отхвърлената част от иска следва да се осъдят ищците да му заплатят сумата общо 441 лв. Или по компенсация след приспадане на дължимата държавна такса от 37 лв. за обезпечението, ищите следва да му заплатят сумата 404 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на съда сумата от 8200 лв., представляваща държавна такса за производството, изчислени върху уважената част от главните искове.

На третото лице помагач не се дължат разноски, а и такива не са сторени.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЕМЦ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК 202339357, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Тутракан“ № 100, представлявано от В.В. М. да заплати на М. Т. П., ЕГН *****, на 15 г., действаща със съгласието на майка си Г. Т. Г., ЕГН *****, с адрес за двете: *****, по иск с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата от 105 000 лв./сто и пет хиляди лева/, предявен частично от общо 150 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ Т. Д. П., вследствие на трудова злополука, настъпила на 01.07.2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на смъртта 06.07.2021 г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за неимуществени вреди за разликата до пълния предявен размер от 120 000 лв.

ОСЪЖДА „ЕМЦ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК 202339357, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Тутракан“ № 100, представлявано от В.В. М. да заплати на С. П. М., ЕГН *****, с адрес: *****, по иск с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата от 100 000 лв./сто хиляди лева/, предявен частично от общо 150 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на сина ѝ Т. Д. П., вследствие на трудова злополука, настъпила на 01.07.2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на смъртта 06.07.2021 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА „ЕМЦ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК 202339357, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Тутракан“ № 100, представлявано от В.В. М. да заплати на Адвокатско дружество „Д. и Х.“, ЕИК 176151276, представлявано от адв. Г. Б. Х., на основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА сумата от 5580 лв./пет хиляди петстотин и

осемдесет лева/ общо, представляваща дължимо за процесуалното представителство възнаграждение за един адвокат на двете ищци, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „ЕМЦ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК 202339357, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Тутракан“ № 100, представлявано от В.В. М. да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Районен съд – Русе сумата от 8200 лв./осем хиляди и двеста лева/, представляваща държавна такса, съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА М. Т. П., ЕГН *****, на 15 г., действаща със съгласието на майка си Г. Т. Г., ЕГН *****, с адрес за двете: ***** и С. П. М., ЕГН *****, с адрес: ***** да заплатят на „ЕМЦ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК 202339357, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Тутракан“ № 100, представлявано от В.В. М. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 404 лв. /четиристотин и четири лева/ общо или по 202 лв. всяка една, за направени разноски съразмерно с отхвърлената част и по компенсация.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач „Животозастрахователен Институт“ АД, ЕИК 175010739, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, бул. „Черни връх“ № 51Д, представлявано заедно от В.И.Г. и С.Н.А..

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____